ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστική • ενημέρωση

Χριστίνα Μαυροπούλου

Ακριβώς μία εβδομάδα πριν, ο 45ος πρόεδρος των ΗΠΑ, Ντόναλντ Τραμπ, υπογράφει το εκτελεστικό διάταγμα –άμεσα εκτελεστό– για την «*προστασία του έθνους έναντι της εισόδου ξένων τρομοκρατών στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής*» προκαλώντας έκρηξη μεγατόνων σε όλο τον πλανήτη και αλυσιδωτές αντιδράσεις που συνεχίζονται μέχρι σήμερα.

Δεν ήταν δύσκολο. Η εκλογή του, τα πρώτα διατάγματα (αμβλώσεις, TPP, τείχος με το Μεξικό κ.ά) είχαν προκαλέσει ήδη δονήσεις και αναταραχή εσωτερικά και σε διεθνές επίπεδο και φυσικά ανάλογες αντιδράσεις κυρίως όσον αφορά στις εμπράγματες λαϊκές δυναμικές παρεμβάσεις, όπως οι πρωτοφανείς κινητοποιήσεις με κορύφωση την μεγάλη πορεία των γυναικών στην Ουάσινγκτον κατά την ορκωμοσία του.

Ωστόσο αυτό το εκτελεστικό διάταγμα, λειτούργησε ως πυροδοτικός μηχανισμός αφού εμπεριέχει σχεδόν τα πάντα. Από την νομιμοποίηση της ρατσιστικής πολιτικής, προς ικανοποίηση και της εκλογικής του βάσης, μέχρι και τους δυνητικά επόμενους στόχους της πολεμικής μηχανής των ΗΠΑ. Πρόκειται όμως για μία πολύ γενική θεώρηση και η αποκωδικοποίηση πάντα ωφελεί στην κατανόηση.

Καταρχήν το διάταγμα[1] προβλέπει την πλήρη αναστολή για τέσσερις μήνες του προγράμματος χορήγησης βίζας, καθώς και το πάγωμα για τουλάχιστον τρεις μήνες της εισδοχής στις ΗΠΑ οποιουδήποτε πολίτη επτά μουσουλμανικών χωρών: του Ιράκ, του Ιράν, της Λιβύης, της Σομαλίας, του Σουδάν, της Συρίας και της Υεμένης. Στους πρόσφυγες από τη Συρία -18.000 έχουν μετεγκατασταθεί στις ΗΠΑ μετά το 2011- απαγορεύεται η είσοδος οριστικά με μόνη εξαίρεση ορισμένους χριστιανούς. «*Εάν ήσουν μουσουλμάνος μπορούσες να έρθεις, αλλά εάν ήσουν Χριστιανός, ήταν σχεδόν αδύνατο*».. «*κόβουν τα κεφάλια όλων αλλά ακόμη περισσότερο των Χριστιανών. Το θεώρησα πολύ άδικο. Ε! λοιπόν θα τους*

βοηθήσουμε», δήλωσε ο Τραμπ στο χριστιανικό δίκτυο Christian Broadcasting Network[2]. Διαχωρισμός λοιπόν βάση θρησκείας και βάση του διαχωρισμού ο καθορισμός στο ποιος θα λάβει άσυλο ή όχι. Ο ορισμός της μισαλλοδοξίας.

Σε δεύτερο επίπεδο, η επιλογή των επτά χωρών, διόλου καινούργια δεν είναι. Παρότι έσπευσαν οι Δημοκρατικοί μέσω των ΜΜΕ που ελέγχουν απολύτως, να θολώσουν το τοπίο και να δρομολογήσουν κατά το δοκούν εξελίξεις, περί διαχωρισμού των κρατών βάση των προσωπικών οικονομικών συμφερόντων του Τραμπ –Σαουδική Αραβία, ΗΑΕ, Τουρκία όπου έχει επενδύσεις– η ουσία παραμένει. Πρόκειται για τον «άξονα του Κακού» του Τζορτζ Ου. Μπους όταν ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» έπαιρνε τις διαστάσεις που όλοι γνωρίζουμε, με τον πόλεμο εναντίον του Αφγανιστάν και μετά του Ιράκ και τις δολοφονικές κυρώσεις στα άλλα κράτη. Πρόκειται για κράτη που έχουν δεχτεί και εξακολουθούν να δέχονται συνεχώς επιθέσεις, βομβαρδισμούς, επεμβάσεις και αυτό γιατί έχουν κομβικό ρόλο στην προώθηση των αμερικανικών συμφερόντων παγκοσμίως.

Πρόκειται ωστόσο για κράτη που δεν παράγουν «τρομοκράτες». «*Οι αλλοδαποί από αυτά τα επτά κράτη δεν έχουν σκοτώσει κανέναν αμερικανό σε τρομοκρατικές επιθέσεις σε αμερικανικό έδαφος από το 1975 έως το τέλος του 2015*»[3].

Ο «άξονας» που παραμένει σε ισχύ 15 χρόνια όπως παραμένει και ο άξονας των «μουσουλμάνων» φίλων, των τυραννικών καθεστώτων συμμάχων των ΗΠΑ, όπως η Σαουδική Αραβία, Εμιράτα, η Αίγυπτος κά . Μόλις τον περασμένο Οκτώβριο και πριν τις εκλογές του Νοεμβρίου, ο Μπαράκ Ομπάμα, υπέγραψε το Visa Waiver Program Improvement and Terrorist Travel Prevention, όπου τα κριτήρια για την έκδοση βίζας σε αυτά τα επτά κράτη, έγιναν τόσο αυστηρά, που ουσιαστικά ήταν σχεδόν αδύνατη η έκδοσής της. Σε αυτό το νόμο «πάτησε» ο Τραμπ, για το εκτελεστικό διάταγμα και προσπάθησε να πείσει ότι δεν ήταν «εκείνος, αλλά ο Ομπάμα»…

Την οκταετία Ομπάμα, η εξυπηρέτηση των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων των ΗΠΑ συνέχισε να προωθείται με τη διάχυση και κυρίως με την αλλαγή του τρόπου προσέγγισης του πολέμου, περισσότερο στη σκιά παρά στο φως. Για να επανέλθουμε με τον Τραμπ και πάλι στην «κανονικότητα».

Ίσως το πιο ηχηρό παράδειγμα, μέχρι στιγμής, είναι οι σχέσεις με το Ιράν, που με τον αντιμουσουλμανικό νόμο δείχνουν να τινάζονται στον αέρα. Οι υπήκοοι του Ιράν είναι αυτοί που κατά αριθμητική πλειοψηφία πλήττονται περισσότερο από το νόμο απαγόρευσης εισόδου σε σχέση, αριθμητικά πάντα, με τους υπηκόους των υπόλοιπων χωρών. Το Ιράν αμέσως αντέδρασε ανακοινώνοντας αντίποινα με την απαγόρευση εισόδου των πολιτών ΗΠΑ στο Ιράν. Για να φτάσουμε μία εβδομάδα αργότερα «στην επίσημη προειδοποίηση» εκ μέρους της αμερικανικής κυβέρνησης μετά την εκτόξευση βαλλιστικού πυραύλου εκ μέρους του Ιράν ενώ ο ίδιος ο Τραμπ ερωτώμενος εάν θα εξέταζε ακόμη και μία στρατιωτική απάντηση άφησε όλα τα ενδεχόμενα ανοικτά. Απειλείται δε και η συμφωνία για το πυρηνικό οπλοστάσιο του Ιράν.

Έχει αφήσει όμως ανοικτό το ενδεχόμενο της πιθανής διεύρυνσης της λίστας απαγόρευσης που θα συμπεριλαμβάνει και άλλα κράτη, όπως το Αφγανιστάν, το Πακιστάν και άλλες, δεν αποκλείεται. Ενώ, ο αντιμουσουλμανικός νόμος, και κυρίως ο τρόπος χειρισμού του, τον έχει φέρει σε τροχιά σύγκρουσης με παραδοσιακούς συμμάχους των ΗΠΑ, όπως η ΕΕ ή η Αυστραλία, ο πλέον πιστός σύμμαχος της Ουάσινγκτον εδώ και σχεδόν ένα αιώνα. Η συνομιλία Τραμπ με τον Αυστραλό πρωθυπουργό, Μάλκομ Τέρνιμπουλ για τη συμφωνία για τους πρόσφυγες, ήταν επεισοδιακή με το Τραμπ να του κλείνει το τηλέφωνο...

Είναι πάρα πολύ νωρίς να αποτιμήσει κάποιος τα «προληπτικά» χτυπήματα Τραμπ, μέσω και του αντιμουσουλμανικού νόμου, ειδικά όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις, οι οποίες έτσι κι αλλιώς έχουν το δικό τους χρόνο.

Στο εσωτερικό των ΗΠΑ, η κατάσταση που διαμορφώνεται είναι πιο ευκρινής όσον αφορά το είδος πολιτικής που θα ασκηθεί. Τα πρώτα δείγματα αυτής, εντελώς ακραία, ενώ χρησιμοποιεί τον αντιμουσουλμανικό νόμο, ακόμη και τις αντιδράσεις με διάφορους τρόπους και κυρίως ως οδηγό πλεύσης.

Ο Τραμπ και η πολιτική του, είναι η συνειδητή επιλογή κατά, κύριο λόγο, της «λευκής Αμερικής», της μοναδικής φυλετικής ομάδας που ήταν όντως μετανάστες και η μόνη που για κάποια χρόνια μπόρεσε να έχει κάποια οφέλη από το «αμερικανό όνειρο». Οι ιθαγενείς αμερικανοί, αφού τους έκλεψαν τη γη τους έκλεισαν σε «θύλακες». Οι μαύροι ήταν οι σκλάβοι, οι ισπανόφωνοι το υπηρετικό προσωπικό ή εργάτες γης. Αυτές περίπου ήταν οι ΗΠΑ των «ιδρυτικών πατέρων» όπως αρέσκεται να αναφέρει συνέχεια ο Τραμπ. Σήμερα όμως έχουν αλλάξει τα πάντα και ειδικά τις τελευταίες δεκαετίες. Πληθυσμιακά υπάρχει μεγαλύτερη ποικιλομορφία από ποτέ — μόνο στη Νέα Υόρκη, μιλιούνται 800 γλώσσες και διάλεκτοι— ενώ η κρίση που σοβεί χρόνια έχει οδηγήσει σε εξαθλίωση κα εξανδραποδισμό τεράστια τμήματα του πληθυσμού.

Ταυτόχρονα εδώ και χρόνια η πραγματικότητα δέχεται ανηλεείς επιθέσεις, ενώ αλήθεια και ψευδαίσθηση συγχωνεύονται. Ο αμερικανικός λαός είναι παγιδευμένος (ή ήταν;) σε ένα δωμάτιο με καθρέφτες. Πνευματικό χάος και σκόπιμα καλλιεργημένες «προσωπικές» ενοχές για την κατάσταση. Ο Ντόναλντ Τραμπ δεν είναι ατύχημα του καπιταλιστικού συστήματος, είναι απόρροια και αποτέλεσμα. «*Ο λόγος που ο Τραμπ είναι σε θέση να αξιοποιήσει τόσο εύκολα τον αντι-μουσουλμανικό φόβο και τη μισαλλοδοξία είναι επειδή αυτά έχουν καλλιεργηθεί εδώ και 16 χρόνια ως η κεντρική κινητήρια δύναμη του πολέμου κατά της τρομοκρατίας. Υπάρχουν παρατάξεις τόσο στην κεντροαριστερά όσο και στη δεξιά που είναι κυρίως αφιερωμένες στη δαιμονοποίηση των μουσουλμάνων και του Ισλάμ. Μια κυβέρνηση*

μπορεί να μείνει ατιμώρητη για βομβιστικές επιθέσεις, εισβολές και πυραύλους προς την ίδια ομάδα ανθρώπων για περισσότερα από 15 χρόνια μόνο μέσω της συνεχόμενης δαιμονοποίησης και της αποκτήνωσης αυτής της ομάδας και μέσω της διατήρησης υψηλών επιπέδων φόβου, αυτό ακριβώς που έχουν κάνει οι ΗΠΑ κατά τη διάρκεια δύο διαδοχικών κυβερνήσεων. Τόσο η κυβέρνηση του Μπους όσο και του Ομπάμα εγκαινίασαν νέες, εντελώς ακραίες μειώσεις των πολιτικών ελευθεριών που έχουν ως στόχο κατά κύριο λόγο, αν όχι αποκλειστικά, τους μουσουλμάνους»[4].

Δεν είναι λοιπόν απορίας άξιο το αποτέλεσμα της πρόσφατης δημοσκόπησης, όπου περίπου ένας στους δύο αμερικανούς υποστηρίζει τον αντιμουσουλμανικό νόμο.

Πατώντας λοιπόν σε αυτό το έδαφος προχωρά ένα, δύο, πολλά βήματα. Ως «απάντηση» στο νομικό και πολιτικό σύμπαν που έχει ξεσηκωθεί ενάντια στο νόμο, ερίζοντας ότι είναι αντισυνταγματικός, απαντά με σειρά «πρωτοβουλιών».

Προωθεί την αναθεώρηση του προγράμματος «Countering Violent Extremism»[5], εξαιρώντας τις λευκές ρατσιστικές, φασιστικές και νεοναζιστικές ομάδες και προτείνοντας τη μετονομασία της υπηρεσίας σε «Countering Islamic Extremism». Ο εχθρός ανακηρύχτηκε: Το Ισλάμ.

Προτείνει τον ακροδεξιό δικαστή Νιλ Γκόρσιτς, για την πλήρωση της κενής θέσης για το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ, θέση που είναι ισόβια.

Μία ακόμη εκτελεστική εντολή[6], που διέρρευσε ότι αναμένεται σύντομα, και υποτίθεται αφορά τις θρησκευτικές ελευθερίες, συνιστά κατά πολλούς ενέργεια νομιμοποίησης των διακρίσεων. Όπως επισημαίνουν, εάν τελικά υπογραφεί από τον Τραμπ, η εντολή θα νομοθετήσει σειρά πολλών εξαιρέσεων, για ανθρώπους αλλά και οργανώσεις που αντιδρούν και αντιστέκονται σε διακρίσεις εις βάρος του γάμου των ομοφυλόφιλων, προγαμιαίου σεξ, αμβλώσεις και ΛΟΑΤ ανθρώπων. Ενώ ανακοίνωσε ότι θα «ξεφορτωθεί» και θα «καταστρέψει ολοκληρωτικά» τον νόμο[7] που είναι σε ισχύ εδώ και 60 χρόνια και απαγορεύει σε θρησκευτικές ομάδες από το να υποστηρίζουν ή να αντιπολιτεύονται πολιτικούς υποψήφιους. Πρόκειται για την προωθούμενη κατάργηση του διατάγματος Jonson, όπως ονομάζεται, εισήχθη το 1954 από τον τότε γερουσιαστή Lyndon B Johnson που εκκλησίες και άλλους θρησκευτικούς θεσμούς με απεμπόληση των δικαιωμάτων φοροαπαλλαγής που έχουν σε περίπτωση που παραβιάσουν αυτό το όριο, δηλαδή την ανάμειξή τους στην πολιτική.

Βέβαια, όλα αυτά είναι σχεδιασμοί και πρώιμα δείγματα γραφής πολιτικής. Ανατριχιαστικά μεν, πρώιμα δε. Απέναντι σε αυτά τα δείγματα γραφής ήδη έχει σταθεί με πυγμή ένα τεράστιο λαϊκό κίνημα που αντιστέκεται από το πρώτο δευτερόλεπτο. Ένα κίνημα που ξάφνιασε ακόμη και τους πλέον δύσπιστους. Ραχοκοκαλιά της παλίρροιας των ημερών: το κίνημα BlackLivesMatter, το κίνημα των 15 -15 δολάρια κατώτερο ωρομίσθιο και κατοχύρωση εργασιακών δικαιωμάτων– και το ανερχόμενο κίνημα στο Standing Rock. Τα ερωτήματα για το που, πως και προς τα πού πολλά. Αλλά αυτά αναμένονται να απαντηθούν λίαν συντόμως, δεδομένου ότι αφενός βρίσκεται στα σπάργανα και αφετέρου ο αντιμουσουλμανικός νόμος λειτούργησε και ως «ανιχνευτής». Μετά βεβαιότητας, η κυβέρνηση Τραμπ θα θωρακίσει ακόμη περισσότερο το σύστημα και εάν κριθεί τελικά αναγκαίο θα επιχειρήσει να το συντρίψει με τον πιο βίαιο τρόπο. Και αυτό ίσως αποδειχτεί το λάθος της.

1. Το πλήρες κείμενο του νόμου.

2. President Trump says persecuted Christians will be given priority as refugees
3. Little National Security Benefit to Trump's Executive Order on Immigration *by* Alex Norwrasteh.
4. Ο ντροπιαστικός αποκλεισμός των μουσουλμάνων από τον Τραμπ, Glenn Greenwald.
5. Critics Decry Trump plan to limit counter-extremism program.
6. Leaked Draft of Trump's Religious Freedom Order Reveals Sweeping Plans to Legalize Discrimination
7. Trump Again Promises Repeal Of Johnson Amendment At Prayer Breakfast